

[Niels Helveg Petersen.]

i øvrigt ikke hørte nogen kritik af, havde tilladt sig at ytre tvivl og skepsis over for Saltholmprojektet. Jeg forstod på hr. Aksel Larsen, at dette nærmest var antinordisk optræden. Jeg vil gerne tillade mig at citere, hvad der står i Politiken for i dag, torsdag den 6. februar:

„Først har den svenske socialstyrelsen erklæret, at Saltholmlufthavnen vil påføre de tætbefolkede områder på Skånes kyst betydelige ulemper . . .

Dertil kommer nu en erklæring fra statens Planverk, det officielle planlægningsorgan, der fraråder lufthavnens placering på Saltholm. I sin analyse siger Planverket, at det er vanskeligt at foretage langsigtede holdbare vurderinger af flyvetraffikkens udvikling. Det gælder også støjproblemet . . .

Den svenske rapport forudser et voksende støjproblem med indsætning af overlydsmaskiner og siger, at 75 pct. af indflyvningerne til Saltholm vil foregå således, at der bliver kraftig støj over Landskrona og områderne syd og øst for denne by.

Planverket foretrækker en storlufthavn på Sydamerger (Kongelunden) og mener, at denne løsning også vil forenkle problemet med den faste forbindelse mellem Malmø og København.“

Det er officielle svenske udtalelser. Det er ikke udtalelser, som skal bestemme dette tings afgørelser, men hvis hr. Aksel Larsen vil gøre dette til et spørgsmål om viljen til nordisk samarbejde, så tror jeg, hr. Aksel Larsen skulle prøve at se på reaktionerne bare lige på den anden side Sundet og ikke tro, at fordi man har en holdning i Danmark, er den udtryk for nordisk indstilling.

Aksel Larsen: Må jeg sige med det samme, at det, hr. Niels Helveg Petersen nu kom med om Saltholm og det svenske planverks indstilling, intet har med sagen at gøre. Det, jeg har sagt her, er, at jeg har indtrykket af, at mens det er de radikale i regeringen, der gerne vil drive det nordiske samarbejde i almindelighed frem, er det i spørgsmålet om lufthavn og fast forbindelse til Sverige de radikale, der er mere valne end de to andre regeringspartier og skaber vanskeligheder for regeringen. Dette ind-

tryk er ikke blevet svækket ved, hvad hr. Niels Helveg Petersen sagde, tværtimod.

Hr. Niels Helveg Petersen kan udmærket vel komme og citere, at der er nogle myndigheder i Sverige, der har sagt, at det vil være meget skadeligt for Sverige, hvis der bliver lufthavn på Saltholm. Men jeg vil gøre opmærksom på, at hele planen om Saltholm og hvad dertil hører har været til det, man kalder remis i Sverige, og det overvældende flertal af alle adspurgte instanser, organer, organisationer, byer, amter, len osv. har svaret positivt, at de gik ind for Saltholm. Dernæst har den svenske regering for tre år siden højtideligt erklæret, at hvor Danmark ville placere en lufthavn på dansk jord, bestemte ene Danmark, det ville Sverige overhovedet ikke blande sig i. Det er derfor, det er os, der skal fastsætte, hvor lufthavnen skal være, og det er derfor, det haster med at få det fastsat. Når et folketingsudvalg med stor majoritet tilråder regeringen at træffe principbeslutning om lufthavn på Saltholm, så er det, man har lov til at spørge: hvorfor nøler regeringen så?

Ja vel, her får vi nu af statsministeren at vide, at det er i overensstemmelse med tidligere oplysninger givet af trafikministeren om, at der skulle laves nye undersøgelser; de er nu kommet, og nu skal Saltholmudvalget få resultatet. Det lader til, at det skal gå her, ligesom det skal gå med alt nordisk samarbejde: hver gang man er nået til et resultat efter indgående, langvarige, dybtborende undersøgelser, skal der laves nye undersøgelser og nye udskydelser, og på den måde kan der selvfølgelig gå 100 år, før man når frem til noget som helst, men det er ikke en maner. Vi havde grund til såvel fra Saltholmudvalgets side som fra Nordisk Råds trafikudvalgs side at vente, at der inden trafikudvalgets møde i Stockholm forelå et lovforslag i det danske folketing om denne sag. Vi havde grund til at vente det, det ved statsministeren bedre end nogen anden, og jeg er aldeles ikke tilfreds med de forklaringer, vi har fået her.

Må jeg derpå sige til den almindelige debat, at det jo er begrænset, hvad jeg kan have at sige til regeringspartiernes ordførere, for det er jo rigtigt, som hr. Ivar Nørgaard sagde, at de stort set var i opposition til statsministerens tanke om at få nordisk samarbejde og en nordisk union. De,